

مردم افغانستان ۱۱ سال تمام در حلقهٔ مصلحتها و معامله گریها و اعتراف شخص اول مملکت به این نارسائیه!

بالاخره بعد از یکدهه جناب حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان با معاونین راست و چپ و ۱۲۰ مشاور "مجبرب و کار آزموده" بعد از یک سلسله مشوره های "مفید و مثمر" در آستانهٔ کنفرانس های پی در پی، سمبولیک و تشریفاتی در ۳ ماه اخیر سال جاری منعقد شده شبکاگو در ماه می، کنفرانس ماه جون کشورهای قلب آسیا (با اینکه ترکیه از قلب کمی دورتر هم است، اما خیر است هر چه که بنفع ما باشد) در کابل، و کنفرانس توکیو در جولای، تصمیم گرفتند که بمنظور جلب بیشتر کمکهای جامعهٔ جهانی پلانهای را طرح و "نمایندگان ملت" را از هر دو مجلس (ولسی جرگه و مشرانو جرگه) زحمت دهند و در حضور ایشان پرده از روی یکسلسله حقایق و واقعتهای که به عقیدهٔ ایشان ملت از آن بیخبر است، بردارند، که برداشتند و مورد صدها آفرین و تحسین هم قرار گرفتند.

اما بیانیتهٔ جناب عالی در حضور هر سه ارگان و قوه های دولتی (اجرائیه، مقننه و قضائیه) در تالار شورا به عقیدهٔ عدهٔ کثیری از وطندوستان صاحب نظر همان موضوعات تکراری، میانتهی و ضد و نقیضی بود، که در اوضاع و احوال کنونی هیچکدام دردی از درد های مردم ما را دوا نمیکند، و هم شیوهٔ سخنرانی رئیس جمهور زیاد تر به یک نمایش مشابه بود، تا به بیانیتهٔ یک رئیس جمهور مطابق به اجندا مطرح شده که باید در محور حکومتداری خوب، مبارزه با فساد اداری و ارزیابی اجراءات یک دولت می چرخید.

مصلحتها و معامله گریهایی که از بدو تشکیل این دولت (دورهٔ موقت و دو دورهٔ "انتخابی") بر اساس ائتلافات غیر ملی با رهبران، قاچاقبران مواد مخدر، جنگسالاران و بقول رئیس جمهور در لویه جرگهٔ جوانان، مخربین شهر زیبای کابل (حزب اسلامی و جمعیت اسلامی) بشکل کاذبانه از مردم افغانستان مخفی نگهداشته شده بود، برملا گردید، خوب است که شخص رئیس جمهور برای اولین بار جرئت و متانت بخرچ داد، و به این جفا ها، معامله گری ها و مصلحتگرایی ها که در حق مردم بی دفاع افغانستان صورت گرفته، پرده برداشت، و همچنان به خرابیهای شهر کابل توسط دو حزب منفور (حزب اسلامی و جمعیت اسلامی) مهر صحنه گذاشت. که در واقعیت امتیازی برای خود کمائی نمود.

اشکهای رئیس جمهور کرزی در بیانات قبلی اش بعضی از هموطنان و حتی خارجی ها را به این متقاعد ساخته بود که نباید رئیس جمهور کشور را بنابر نارسائی ها و نواقصیکه در امر امور دارند مورد انتقاد و ملامتی قرار دهند زیرا اطراف رئیس جمهور را کسانی محاصره نموده که هر کدام شان از دههای هفت سراند، و هریک شان صاحبان سلاح کوت ها هستند و از پشتیبانی های قومی، زبانی، گروهی، سمتی و مذهبی برخوردار می باشند، و دستان کرزی را یکجا با زبانش با گروگان گیری کلمهٔ مقدس جهاد بسته نموده اند.

جای شک نیست که جنگسالاران و قوماندانهای ظالم جهادی (کابل سوزانها) جهاد برحق مردم افغانستان را مقابل تجاوز قشون سرخ شوروی به گروگان گرفته اند، و به هیچکس اجازه نمیدهند تا اندکترین انتقاد بالای این قاتلین به لب بیاورند، و هر بیسواد و بی مغز این قماش در چوکیهای مهم و کلیدی مانند جوک ها چسبیده اند، و حاضر نیستند بهیچ قیمتی از مکیدن خون مردم افغانستان دست بردارند.

اما با برملا شدن حقایق، همه به این معتقد گردیده اند که عامل اصلی بدبختی های این دههٔ اخیر چون: کشیدن پای جنگسالاران و اشخاص فاقد تخصص و اهلیت کاری در عرصهٔ سیاست افغانستان، بیکاری، فساد، فقر روز افزون، بیماری های جسمی و روانی، معتاد شدن مردم مخصوصاً قشر جوان به مواد مخدر، مهاجرت های جوانان (این نیروی پُر قدرت جامعه) بکشورهای همسایه، توهین و تحقیر شدن این فرزندان با شرف ما از جانب رژیمهای نظامی و آخندی پاکستان و ایران، کشته شدن این جوانان به انواع گوناگون چون اعدامهای گروهی در ایران و غرق شدن شان در ابحار به منظور رسیدن بیکی از کشور های غربی جهت کاریابی و زندگی مرفه تر، فقط و فقط حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان و تیم نا بکار و مفسد او (که شامل رهبران و قوماندانهای تنظیمی که بعد از میلیونر شدن از بدنهٔ همین دولت بیکفایت جدا و در صدد تشکیل احزاب و جبهات مخالف دولت گردیدند، و فعلاً بحیث رهبران احزاب و گروههای اپوزیسیون خود را قلمداد میکنند) میباشد، زیرا اگر جناب شان از همان روز اول که به این مقام به هر نحوی که بود برگزیده شدند، از یک قاطعیت و تدبیر در سایهٔ این قشون جامعهٔ جهانی استفاده سالم

بعمل می‌آورد و ازین محافظه‌کاریها، دستبوسی‌ها، معامله‌گریها و غیره کارهای سمبولیک و میانتهی امتناع می‌ورزید، مملکت را با اشخاص صادق و اهل کار به یک استقامت درست سوق میداد، بدون شک با فراهم شدن این چانس طلائی که از طرف جامعه بین‌المللی برای مردم افغانستان میسر شده بود، افغانستان میتواند حد اقل به یک کشور خود کفء مبدل شود.

هموطنان ما حتماً متوجه این موضوع شده‌اند که حامد کرزی در جریان تحصیل خود در هندوستان فن مداری بازی را هم به نحو احسن آن فرا گرفته، زیرا در این مدت اینکه ریاست شرکت سهامی را بدوش داشت و دارد چنان مارهای خطرناک و زهری کبرا را رام و مهار نموده که همه‌شان را با لقمه‌های چرب مصروف و در اطراف خود خوابانده است، و هر ماری را که این مداری از مدار دم و دعای خود بنابر به ملحوظات که ملت از آن واقف نیست دور نموده امروز به اژدها مبدل شده و منتظر است که چه وقت، چطور و در کجا صاحب خود (مداری) را نیش بزند، که مثالهای روشن این اژدهاها را در این سالهای اخیر حکومتداری ناقص رئیس جمهور کرزی با تشکل احزاب و جبهات مختلف مانند **ائتلاف ملی، جبهه ملی، حزب حق و عدالت، جنبش** و غیره که در رأس هر یک این احزاب و سازمانهای غیرملی، اشخاص و چهره‌های معلوم الحال که دستانشان بخون مردم افغانستان رنگین و به صدها خیانت و جنایت دیگر متهم هستند قرار دارد و به بسیار بیش‌تر می‌آرزوی بقدرت رسیدن دوباره بالای سرنوشت مردم افغانستان را به سر می‌پرورانند.

از سوی دیگر بعضی‌ها به این عقیده‌اند که رئیس‌جمهور کرزی امر اعدام کسی را صادر ننموده و دستانش بخون هموطنان ما آغشته نیست، اما در واقعیت امر رئیس‌جمهور کرزی و مشاورین ارشد و نابکاران شان بشمول همه اعضای فعلی و قبلی این شرکت سهامی به شکل غیر مستقیم قاتل هزاران هموطن ملکی و نظامی ما محسوب میشوند. دلیل اول اینکه آقای کرزی و اعضای حکومت و دولت در طی ۱۱ سال حکمرانی بنابر عدم کفایت و مدیریت نا سالم، با سرازیر شدن میلیارد ها دالر جامعه جهانی قادر به این نگر دیدند تا با افتتاح و یا با بازگشائی فابریکه‌های از کار افتاده و دیگر مؤسسات عام المنفعه زمینه کار و مصروفیت‌های سالم را در افغانستان ایجاد کنند تا مردم و خصوصاً جوانان کشور مصروف، و لقمه نان حلال را کمائی، و از کارهای حرام و غیر مشروع امتناع می‌ورزیدند. دلیل دوم شخص آقای کرزی بر اساس همان اراده ضعیفش در طول این مدت این توانائی را بخود ندید تا دوست و دشمن مردم افغانستان را تفریق و بصورت مشخص و روشن تعریفی از اینها بمرم ارا نه نماید.

جناب کرزی بنا بر سیاستهای مصلحتگرایانه اش در **عرصه خارجی** با دو کشور همسایه، ایران و پاکستان علیرغم جفاهائی که ایندو کشور در حق مردم افغانستان روا داشته‌اند، قسمی معامله و رفتار مینماید که مطلق خلاف میل و آرزوی ملت افغانستان است. جناب کرزی هر دو کشور را برادران قلبی و جانی خود خطاب میکند، کشورهایی که هر روز بدون وقفه به کشور ما انتهای می‌فرستند، اموال تجارتي و ترانزیتی ما را به ماهها بدون کدام دلیل و به بهانه‌های مختلف توقف میدهند، ولایات سرحدی ما را ناجوان مردانه زیر آتش میگیرند و هموطنان بی‌دفاع ما را به شهادت میرسانند و در مجموع بشکل بسیار بیش‌رمانه در امورات ما مداخله مینمایند، و به قول **بیژن جان قندوزی** چه اتن پشک را که بالای مردم ما نکرده‌اند. در **عرصه داخلی** رئیس‌جمهور کرزی قاتلین مردم افغانستان را به آغوش میگیرد و با نصایح پدران خود آنها را پسر و برادر خطاب میکند، که این عمل رئیس‌جمهور کرزی کاملاً خلاف خواست و آرزوی ملت افغانستان محسوب میگردد، زیرا ملت آرزوی عمل بالمثل را با این جنایتکاران خواهانند، تا این جانین و حامیان شان مجازات شوند تا مکافات.

جناب کرزی در جایی از بیانیه اخیر و نمایشی خود در حضور هر سه قوه (اجرائیه، مقننه و قضائیه) داستانی را از قول یک طالب (که جناب کرزی ایشان را برادر خطاب میکند) چنین نقل کرد "که ایشان را مقامات پاکستانی در یک اطاق جمع نمود و برایشان گفت که قوتهای خود را جمع کنید، ما با خارجیا جور آمده ایم و یک قسمت افغانستان را به شما می‌سپاریم اما شخص مذکور (برادر) بجواب پاکستانی‌ها گفت که ما گوشه گرفتن نیستیم، ما ادعای تمام افغانستان را داریم". حال شما ببینید نیت پاکستان ناپاک را در قبال افغانستان و خوشبوریهای رئیس‌جمهور افغانستان حامد کرزی را با پاکستان که کاملاً خلاف آرزوی هر افغان و وطندوست و آزادیخواه بشمار میرود. در پروگراف پشتوی این بیانیه که از متن کامل سخنرانی رئیس‌جمهور افغانستان منتشره افغان-جرمن آنلاین نقل میگردد چنین مینگارد: "مونژ له پاکستان زمونژ ورور سره همسایه هیواد سره دومره عمیقه اریکه مو د پاکستان سره په دی ۶۰ کلو کی نه درلوده او دومره کوشش مو په دی ۶۰ کلو کی نه درلوده لکه اوس یی چه لرو"

در قسمت دیگر از سخنرانی خویش رئیس‌جمهور افغانستان چنین اشاره نمود که: **معارف، صحت و مطبوعات ما رونق گرفت. آیا این واقعیت دارد؟ بنظر من و بدون کدام تعصب و منفی بافی معارف ما یکجا با فاروق جان وردک منحصر و دست نگر پاکستان شده، خدمات صحیه ما تحت قیادت ثریا جان دلیل نیازمند هندوستان و مطبوعات ما یکجا با وزیرک شیکپوش آن مخدوم رهین مربوط و منوط کشور ایران.**

نمیدانم رئیس صاحب جمهور رونق را در کجای این ۳ ارگان دیده اند، در صورت اینکه مکاتب ما از طرف طالبان (برادران) رئیس صاحب جمهور و به قول وزیر صاحب **فاروق وردک** از طرف **دزدان** به آتش کشانده میشود، کتب درسی اطفال ما که بنابر فقدان مطبوعه در کشور، در خارج به طبع رسیده، که بدبختانه برادران همدین پاکستانی ما مانع ورود آن به افغانستان میشوند، و قدرتی هم در سطح مملکت ما وجود ندارد که مقابل مقامات پاکستانی زبان باز کند. در ساحه صحت با وجودیکه میلیونها دالر از طرف کشورهای کمک کننده در این بخش به افغانستان سرازیر شد، اما بدبختانه تا حال قادر به این نشدیم تا حداقل سامان و لوازم ابتدائی طبی را به خدمت هموطنان قرار دهیم تا از رفتن ایشان به هندوستان و مصارف گزاف جلوگیری بعمل بیاید. در بخش مطبوعات بزرگترین دستاورد و رونق ما تقلید لهجه ایرانی و استعمال لغات و اصطلاحات فارسی ایران میباشد که از خیرات سراغا صاحب (وزیر اطلاعات و فرهنگ) نصیب ما شده است.

هموطنان عزیز حال خود قضاوت کنید که شخصی مانند حامد کرزی و این تیم تنبل، بی تدبیر و بیکفایت با این اراده ضعیف و سیاست های ضد و نقیض و نقل داستانهای از **مارشال فهیم و برادر طالب** که کاملاً از موضوع و اجندای روز خارج است با کشورهای حریص ایکه در همسایگی با ما قرار دارد، چگونه دست و پنجه نرم خواهد کرد، در حالیکه فساد گسترده مانند برف سفید کوههای هندوکش سرتاسر مملکت را فرا گرفته، و رئیس جمهور افغانستان با تیمش در ۲ سالیکه از حکمرانی شان باقی مانده تصمیم اتخاذ نموده تا با این پدیده شوم (فساد) مبارزه جدی را روی دست بگیرند. (الله و العالم)

نظامیکه تهدایش بر اساس مصلحتها و معامله گریها بنا، و پشتیبانی مردم در آن محسوس نباشد، بدون شک که به مؤفقت نمانجامد.

پایان

د پانو شمیره: له ۳ تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنيت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادښت: دليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكې په ځير و لولئ